

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så går vi til hr. Jens Vibjerg som ordfører.

Jens Vibjerg (V):

Det er godt, når mennesker vil yde en frivillig og ulønnet arbejdsindsats på det humanitære og sociale område.

Vi var i forbindelse med efterlønsreformen i 1999 enige om at justere reglerne, og derfor gennemførte vi en betydelig udvidelse af lediges og efterlønsmodtageres muligheder for at arbejde frivilligt og ulønnet.

Kl. 17.35

På en lang række områder kan man arbejde alt det, man vil, uden fradrag. Det gælder en række fritidsaktiviteter, herunder instruktør og holdleder ved idrætsaktiviteter, hvor disse hverv ikke sædvanligvis udføres af lønnet personale. Det kan være frivilligt, ulønnet arbejde i frivillige organisationer og foreninger, f.eks. humanitære, kirkelige, kulturelle og sociale organisationer. Det kan være organisationer, der sigter på at løse velfærdsproblemer af helbreds-, forsørgelses- og omsorgsmæssig karakter, og det kan være – det er til fru Pernille Falcon – som besøgsven eller telefonrådgiver, der ikke kræver nogen særlig uddannelse.

Hertil kommer, at man kan arbejde i op til 4 timer om ugen med arbejde, der normalt udbydes som lønnet arbejde, dog ikke primær drift og vedligeholdelse. De 4 timer kan også regnes som et gennemsnit over en udbetalingsperiode, og det betyder, at man kan have f.eks. 16 timer i 1 uge og ingen timer i 3 uger, hvis udbetalingsperioden er én gang pr. måned.

Vi må sige, at der er mange muligheder for at udnytte lysten til frivilligt arbejde, men der har også været megen usikkerhed om, hvad man kan og ikke kan. En række møder med de berørte organisationer førte til udarbejdelse af en oplysningspjece, og som ministeren sagde, skal effekten af dette initiativ vurderes i foråret 2004. Derfor anbefaler vi i Venstre, at man afventer denne vurdering, og vi afviser dermed beslutningsforslaget.

Så skal jeg sige, at da Dansk Folkepartis ordfører ikke kan være til stede ved behandlingen af dette forslag, har jeg lovet at sige, at Dansk Folkeparti også afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg takker for det åbne sind hos Venstres ordfører. Jeg forstår det sådan, at alt kan ske efter eva-

lueringen i foråret 2004. Det er dejligt, og derfor vil jeg bare gerne have bekræftet, at hr. Jens Vibjerg er enig med fru Eva Kjer Hansen, sin partifælle, når hun udtaler, at reglerne skal ikke være en hindring for folks engagement, for det vigtigste er, at folk har lyst til at levere en frivillig indsats, også selv om de er på dagpenge eller efterløn – og enig med formanden for kontaktudvalget til det frivillige sociale arbejde, Terkel Andersen, der siger: Det er urimeligt, hvis man f.eks. skal afstå fra et tillidshverv, fordi man er blevet arbejdsløs. Det groteske er, at de, der har aller mest travlt, nemlig de studerende og dem, der er i arbejde, har lettest adgang til det frivillige arbejde. Og er hr. Jens Vibjerg ikke også enig med socialminister Henriette Kjær, der lovpriser det frivillige, sociale arbejde? De mennesker kommer med et ægte menneskeligt engagement, de modtager ikke penge for at hjælpe, og de er jo noget andet end en sagsbehandler.

Det peger alt sammen i retning af, at der er bred opbakning i regeringen til, at vi i hvert fald ikke skal ødelægge det frivillige, sociale arbejde i Danmark med stive regler og bureaukrati. Kan Venstres ordfører bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Vi mener rent faktisk, at med det regelsæt, der er i dag, er der meget vide rammer for at udnytte det frivillige potentiale. Der har været usikkerhed om, hvad man kunne, derfor blev informationspjecen udarbejdet, og nu skal vi se effekten af den. Men vi skal i hvert fald også være klar på, at vi ikke begynder at fortrænge nogen og skubber folk, som har et normalt, lønnet job, ud af det. Det er jo her, balancen går.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt lige spørge hr. Jens Vibjerg, om det med forsigtigheden med at fortrænge folk fra ordinære job gælder i alle sammenhænge. Gælder det også i forbindelse med at fortrænge folk fra en lang række ufaglærte job, som skal omformes til aktiveringsjob eller alt muligt andet, eller er det kun i forbindelse med det frivillige arbejde? Det er et mere principielt synspunkt, men jeg synes, det vil være meget interessant lige at få afklaret det, for det kan vi bruge i andre sammenhænge, når vi diskuterer arbejdsmarkedspolitik.